

خیالی نیست

امیر حسین قریشی
عکاس: اعظم لاریجانی

این رویای توست

واقعیت این است که در زندگی همه ما موضوع ویژه‌ای هست که بیشترین علاقه و توجهمان را به خود جلب می‌کند. هر کسی، به‌مرور که بزرگ‌تر می‌شود و بیشتر خودش را می‌شناسد، می‌فهمد نسبت به چه چیزی شور و شوق بیشتری در خود احساس می‌کند. مثلاً یکی عاشق معماری است و از همان دوران کودکی با ساختن لوگو سر خودش را گرم می‌کند و یکی دیگر عاشق طراحی لباس است. این‌ها آدم‌ها معمولاً بیشتر از خود شما، به چیزی که پوشیده‌اید توجه می‌کنند. یا کسی دیگر دوستدار گل و گیاه است. این‌ها همان‌هایی هستند که از بچگی دوست دارند فضای خانه را به باغچه‌ای کوچک تبدیل کنند. خود من خیلی زود، تقریباً از همان زمان که با هیجان داوطلب می‌شدم انشاهایم را سر کلاس بخوانم، و بعد با اضطراب منتظر نظر خانم یا آقای معلم می‌ماندم، فهمیدم که عاشق نوشتن هستم. در همان عالم کودکی، قسم خوردم در آینده هیچ کاری جز نوشتن نکنم! ویژگی این شور و علاقه شدید نسبت به یک موضوع، این است که آدم دوست دارد همه وقت و انرژی‌اش را صرف آن کند.

راه دستگیری جنایتکار فراری

در زبان انگلیسی، از کلمه «پِشن» برای اشاره به این علاقه به‌خصوص در هر فرد استفاده می‌کنند. این اصطلاح، اولین بار در یک فیلم جنایی به گوشم خورد. فیلم درباره گروهی از پلیس‌ها بود که در به‌در به دنبال جنایتکاری خطرناک می‌گشتند و هر چه برای دستگیر کردن او تلاش می‌کردند، به در بسته می‌خوردند، تا اینکه یک روز، یکی از پلیس‌های فیلم، فکر جالبی به سرش می‌زند. به نظر او هر انسان یک پِشن در زندگی خود دارد؛ آن‌ها جنایتکاری را که به دنبالش بودند،

می‌شناختند. می‌دانستند که او عاشق فوتبال است. به نظر جناب پلیس، این عشق به فوتبال، همان پِشن زندگی جنایتکار فراری بود. بنابراین حدس زد که اگر نیروهای پلیس زمان برگزاری بازی تیم محبوب او در ورزشگاه مستقر شوند، می‌توانند این قاتل فراری را دستگیر کنند و در آخر هم همین اتفاق افتاد.

انتخاب راه مبارک

راستش را بخواهید، بعد از همه این حرف‌ها، می‌خواستم از شما بپرسم پِشن شما در زندگی چیست؟ یا به زبان خودمان، شما بیشتر از همه عاشق چه موضوعی هستید؟ و بعد هم می‌خواستم تشویقتان کنم اگر تا به حال این کار را نکرده‌اید، هر چه زودتر موضوع و کار مورد علاقه خود را پیدا کنید و دو دستی به آن بچسبید. اما خوب که فکر کردم، به این نتیجه رسیدم که احتمالاً بیشتر شما که این مطلب را می‌خوانید، از خیلی وقت پیش حیطه مورد علاقه خود را شناخته‌اید و به قول پلیس آن فیلم جنایی، پِشن خود را پیدا کرده‌اید. هر چه نباشد، شما هنرستانی هستید و همه خوب می‌دانیم هنرستانی‌ها از علاقه‌ها و استعدادهای خود باخبرند.

خودمان از خودمان خوشمان آمد

حالا که فقط خودمانیم، اشکالی ندارد کمی از خود تعریف کنیم. شاید خیلی از دانش‌آموزان رشته‌های دیگر دوست داشتند جای شما

کاشت «قارچ ترافل» افتاد که قارچی گران قیمت و کمیاب است. زمانی که او برای اولین بار این تصمیم را با خانواده خود، که در ضمن همه اهل پرورش و جمع آوری قارچ هستند، در میان گذاشت، چیزی جز جواب‌های ناامیدکننده شبیه به «ته، تو نمی‌توانی» و «این کار آخر و عاقبت ندارد» نشنید. اما او کوتاه نیامد و با جدیت شروع به فعالیت در این زمینه کرد. سرانجام، پس از چندین بار شکست خوردن، توانست موفق به پرورش این قارچ پرخاصیت و کمیاب شود و از این طریق برای دیگران نیز کارآفرینی کند. او حالا دانشجوی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان است و آینده‌ای درخشان پیش رو دارد، چرا که خیلی زود توانست علاقه اصلی خود را پیدا کند و بدون توجه به مخالفت‌ها، به فعالیت پیگیرانه در آن زمینه مشغول شود.

با تمام قوا به پیش

من هم از همان روز که فهمیدم هیچ کاری مثل نوشتن برایم هیجان‌انگیز نیست، تصمیم گرفتم با وجود تمام مخالفت‌ها، همه نیروی خود را صرف این کار کنم. مهم نیست چقدر در این زمینه موفق بوده‌ام یا در آینده موفق خواهم شد، این مهم است که من کاری را می‌کنم که با تمام وجود عاشقش هستم. این را هم خوب می‌دانم که همه آدم‌ها، اگر با شور و اشتیاق دست به فعالیت در حیطه‌های مورد علاقه خود بزنند، دیر یا زود به موفقیت می‌رسند؛ مخصوصاً شما که حالا در حال خواندن این مطلب هستید! فرقی نمی‌کند موضوع مورد علاقه‌تان مربوط به صنعت باشد، یا هنر و خدمات. تفاوتی ندارد عاشق سر و کله‌زدن با وسایل برقی و ابزارآلات مکانیکی باشید، یا شیفته گرافیک، معماری، یا طراحی و دوخت و دوز. مهم این است که شما «پشن» خود را پیدا کرده‌اید و می‌دانید در زندگی دنبال چه چیز هستید. بنابراین، تمام دنیا هم که در برابرتان صف بکشد، باز هم پیروزی و موفقیت در انتظار شماست. به شرط آنکه هرگز سرخورده نشوید و با شور، شوق و پشتکار و با تمام قوا، در راه رسیدن به اهدافتان تلاش کنید.

اندکی درباره پشن

اگر برای دانستن معنی کلمه پشن سراغ جست‌وجوگر رفته‌اید، خیالتان را راحت کنیم که این کلمه در ادبیات فارسی در شاهنامه فردوسی آمده است؛ منتها آن پشن با فتحه تلفظ می‌شود و نام یک رزمگاه است! یک میوه پشن فروت هم داریم که خوردنی است و ربطی به این موضوع ندارد. در این نوشته، پشن اصطلاحی است برای بیان شور و علاقه زیاد برای انجام کاری و صرف تمام وقت برای آن.

باشند. آخر، خیلی از آن‌ها به اجبار خانواده یا محیط مجبور به انتخاب رشته شده‌اند. اما بیشتر شما اول به صدای دل خود گوش داده‌اید و بعد وارد هنرستان شده‌اید. و شاید حتی بابت انتخاب خود از طرف این و آن سرزنش هم شده باشید! اما اهمیتی ندارد. آنچه مهم است، شور و علاقه شما نسبت به یک موضوع، و استعدادتان در آن زمینه، و البته اراده و توانتان در پیگیری آرزوهایتان است. و این اراده و توان، در هنرستانی‌هایی که ذاتاً اهل کار و عمل‌اند، بیشتر از هر فرد دیگر دیده می‌شود.

نونه‌های موفق ایرانی خودمان

واقعیت هم این است که بیشتر افراد خودساخته‌ای که با تلاش و خلاقیت‌های فردی به مقام‌های بزرگ اجتماعی و اقتصادی دست یافته‌اند، در زمینه‌های هنرستانی فعالیت کرده‌اند. و بیشترشان هم از همان سنین کودکی یا نوجوانی با جدیت به دنبال حرفه مورد علاقه خود رفته‌اند. مثلاً **رالف لورن**، که صاحب یکی از بزرگ‌ترین نام‌های تجاری (برند) پوشاک در جهان است، در سنین پانزده شانزده سالگی در مدرسه به هم کلاسی‌های خود لباس می‌فروخت. یا **بیل گیتس**، بنیان‌گذار شرکت معروف مایکروسافت، از سن دوازده سالگی شروع به برنامه‌نویسی کرده است. اما چرا راه دور برویم؟ مگر در ایران خودمان آدم موفق کم داریم؟ یکی از جالب‌ترین نمونه‌ها، دانشجوی جوانی است به نام **فرانک میرزایی**، که در نوجوانی به فکر اهلی کردن و